

[Indenrigsministeren.]

det paagældende Land. Jeg har ligesom det ærede Medlem den største Interesse i, at den frivillige Rentenedsættelse fremmes det mest mulige; men da maa den private Kapital, som det her drejer sig om, ogsaa være indstillet paa at vurdere den Tid, i hvilken den virker, og tage de fornødne Hensyn dertil. Det er paa et enkelt Omraade nu her lykkedes at fremkalde en saadan Hensyntagen til de nuværende Vilkaar, hvorunder Erhvervslivet, offentlig Økonomi o. s. v. virker, og det er kun godt — men saadan helt frivilligt kom det jo ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Ligesom jeg mente, at det ikke kunde være Formaalet her at optage en Debat om Ministerens politiske Indstilling og mit Partis Stilling dertil, saaledes anser jeg det ogsaa for at være ønskeligt at diskutere videre, om en Vares Billighed — og Penge er jo en Vare — stimulerer Fremkomsten af Varen, eller om Fremkomsten mere stimuleres af, at Varen er dyr. Ministeren mener, at det, for at faa en stor Mængde Varer frem, gælder om, at Varen fremkommer til en saa billig Pris som muligt. Jeg skal naturligvis lade Ministeren have denne Anskuelse — min Anskuelse er den modsatte.

Ministeren ønskede, at han kunde have Tillid til Det konservative Folkeparti, og han ønskede, at han kunde faa denne Tillid derved, at Det konservative Folkeparti var mere velvilligt over for Ministerens Lovforslag. Hvis Det konservative Folkeparti ikke frygtede, at vi derved skulde tabe Tilliden i Kredse, hvor vi sætter meget mere Pris paa den end hos den højtærede Minister, skulde vi bestræbe os derfor; men da vi ikke kan være sikre paa, at dette ikke sker, kan Ministeren sikkert ikke forvente noget saadant.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen maa ikke blande alle Begreber sammen. Det ærede Medlem bruger det almindelige Udtryk, at Penge er en Vare, men det gælder jo aldeles ikke over for det Problem, det her drejer sig om. Naar Spørgsmaalet er om Fremkomsten af andre Varer, drejer det sig om at producere Varer, og da er det klart, at man tilskyndes til at producere Varer, naar Priserne stiger. Men for Pengenes Vedkommende gælder det,

at Formaalet med Opsparing af Kapital for den enkelte Borger ofte er at skabe en vis sikker Indtægtsmulighed fremtidig. Derfor vil det netop meget ofte være saaledes, at den enkelte opsparer mere, naar Renten er lav, for saa skal der en større Kapital til at give en ganske bestemt Indkomst. Det er slet ikke noget nyt, jeg siger her; det er noget, der er Enighed om i alle økonomiske Kredse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Jeg tror, at under Overvejelserne af, om man skal opspare af sine Indtægter og henlægge Kapital i Stedet for at forbruge den, vil man stille sig det Spørgsmaal: Hvilken Sikkerhed stilles der mig nu for, at jeg faar Gavn af det Savn, jeg paalægger mig ved at opspare Pengene i Stedet for at gøre mig Tilværelsen behagelig ved at bruge dem? Og hvis der bringes det Moment ind i dette Forhold, at det ikke er sikkert, at jeg overhovedet faar Afkastning af disse Penge, naar Tiden engang kommer, tror jeg ikke, det vil være heldigt. Det mest yderliggaaende Krav, som jeg ogsaa tror er for yderliggaaende for Ministeren, er jo det, at der overhovedet ingen Rente skulde være; mange Mennesker her i Landet mener jo, at der godt kunde skabes Kapital, selv om den ingen Afkastning fik. Men jeg mener, at Stimuleringen til at skabe Kapital er, at der gives en rimelig Afkastning til Gengæld for det Afsavn, den paagældende paalægger sig. Og hvis man skulde sætte Renten ned til 1 pCt., saaledes at en Mand skulde op paa en Kapital paa en lille halv Million for at faa en rimelig Indtægt, tror jeg, de fleste vilde opgive det som haabløst. Og derfor tror jeg heller ikke, at Ministerens Anskuelse holder Stik.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem gaar jo nu over til at tale om noget ganske andet, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man, naar man opsparer Penge, skulde have Udsigt til overhovedet ikke at faa Afkastning. Det, det drejede sig om, var Spørgsmaalet om Rentens Højde i Almindelighed, og hvordan den virker. Jeg sagde, at inden for en vis Grænse virker den paa den Maade, jeg har nævnt, og det ærede Medlem ved meget godt, at det, vi taler om i Dag, er en Nedsættelse til 5 pCt. og aldeles ikke til 1 pCt.